

**Aleksandar
Saša Ignjatović**

TAJNE SRPSKOG
DŽET-SETA

■ Laguna ■

Copyright © 2008-2010, Aleksandar Saša Ignjatović

Copyright © ovog izdanja 2013, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

TAJNE SRPSKOG
DŽET-SETA

Sadržaj

Predgovor	11
1. CIKLUS: Zverke i tragovi	13
Bludni sin	15
Kao da se ništa nije dogodilo	19
Taktika	23
Big Mama	27
Guča	30
Prokletstvo perspektivnog političara.	34
Prijatelj gospodina ministra.	38
Naslednik imperije u kandžama sekte	41
Mala stvar velikog gazde.	44
Ona bakterija	49
Autorski ugovor	52
Šifra „Pepeljuga“	56
Kornjača i Zlatokosa	60
Uštirkani siledžija	64
Samo malo hrabrosti.	68

Stranački kadar	72
Hepiend bez bajke	75
Tajna soba.	80
Pilule za lilule.	87
Pravi Veliki brat	90
Vikend iz snova.	94
Stradanje brata gospodina ambasadora	97
Dobar posao	100
Zanimacija dokonih dama u godinama	103
Osmi minut.	106
Ima jedna krčma u planini	111
2. CIKLUS: No Business Like Show Business . . .	117
Tišina, snima se	119
Fensi vanzemaljca s pijace Đeram	123
Dok svira radio...	127
Idealan par	130
Kleptomanka iz visokog društva	135
Lepotica Dunavska.	139
Tajna njene spavaće sobe	143
Sto hiljada evra za pet minuta seksa u ve-ceu	148
Tragedija s hepiendom.	152
Eh, da imam ko što nemam.	156
Kavaljer	160
Znamo li se mi odnekud?	164
Džepna barbika.	167
Priča iz glumačke vešernice.	171
(Ne)moralna pogodba	175
Zašto da ne?.	178
Mame znaju najbolje.	186

Morem plovi jedna mala barka	190
Skuplja od mercedesa	195
Ogledalo strasti i sujete	199
Pevačica koja je upoznala Deda Mraza	204
Prijateljice	209
Kasting	216
Zeleni šarfolin	221
XXL	226
Srpska Eva Peron	232
Trougao	237
Čudotvorac i crveno dugme	241
Trostruka recka	245
Noći divljeg seksa dame s malog ekrana	251
Uzima i ostavlja	254
All inclusive	258
3. CIKLUS: Zamka za snove	261
Cena duše	263
Dva u jedan	268
Prijateljstvo, zanat najstariji	274
Silovanje, ili propast jedne karijere	279
Projekat s greškom	283
Samo još jednom....	289
Sve je to stvar treninga	295
Za svoju dušu	299
Suze žene od kamena	305
Zlatni rudnik ispod mini-suknje	309
Preporuke	329
O autoru	333

Predgovor

*V*iše od dvadeset godina se, na ovaj ili onaj način, bavim srpskim džet-setom. Profesija me je vodila putevima o kojima sam kao dečak zaljubljen u novinarstvo mogao samo da sanjam (iako to, uglavnom, nije bio moj, već izbor sudbine): od najuglednijih i najtiražnijih državnih medija, preko hrabrih, nezavisnih i neizvesnih novina, do stabilnih izdavačkih kompanija sa svetlom perspektivom i natrag. Pa u krug.

Tokom godina sretao sam se s mnogim istinama koje u tom momentu nisam mogao ili hteo da objavim. Ponekad nisam ni smeo. Zbog nepoželjnih istina mogao sam da izgubim posao, završim slomljenih ruku i nogu ili ugrozim bezbednost porodice. Tri puta u životu vozio sam se protiv svoje volje na zadnjim sedištima crnih automobila sa zatamnjenim staklima, dva puta su mi usred noći, kad se kod kolportera pojavi prvo izdanje dnevnih novina, na vrata

stana u kom je spavao jedan mali dečak dolazili ugledni srpski džetseteri sa svojim telohraniteljima, imam kolekciju starih mobilnih telefona koje čuvam zbog SMS poruka čija sadržina nije za citiranje... Za jedan život – dosta je.

Međutim, potreba da makar delić istine bude obelodanjen nije nestala. Ova knjiga, naravno, nema pretenziju da otkriva neke „kosmičke“ tajne, ali je napisana s namerom da na papiru konačno ostane zabeležena i slika one druge, tamnije strane blistave džetseterske medalje. Zbog ljudi koji estradne zvezde, glumce, političare, sportiste, biznismene, TV lica, sve one koji su na ovaj ili onaj način zaradili svojih vorholovskih petnaest minuta slave, gledaju kao slavske ikone, nedodirljive, svete i nepogrešive. Jer, neznanje je najplodnije tlo za svakojake manipulacije.

Mnoge poznate ličnosti takozvanog srpskog džet-seta prepoznaće se u ovoj knjizi. Neke možda neće. Ili će se praviti da nisu. Vi ćete, prepoznali ih ili ne, sigurno znati šta sam ovom knjigom želeo da postignem.

Naravno, ove knjige sigurno ne bi bilo bez mojih insajdera, kolega i prijatelja, koje ne bih nabrajao da nekoga ne preskočim. Zato, hvala svima.

Konačno, prava imena likova iz ove knjige nalaze se u zapečaćenoj koverti u jednoj beogradskoj advokatskoj kancelariji. Zlu ne trebalo.

Ovaj predgovor napisan je 2008. kada se pojavilo prvo izdanje knjige *Tajne srpskog džet-seta*. Čitajući ga, shvatio sam da bi bio potpuno isti i da sam ga napisao pre pet minuta. To govori nešto o meni. Ali, čini mi se, mnogo više o zemlji u kojoj živimo. I o svima nama.

1. CIKLUS

Zverke i tragovi

Bludni sin

Poslovna dinastija bila je u panici. U njihov mukom stvoreni savršeni svet uvukao se uljez. Pevaljka. Toliko godina su pokušavali da se izdignu iznad sopstvenog porekla, izgrade imidž građana sveta i izbrišu sve fleke iz biografije, a sada je neka držačica mikrofona pretila da devalvira sve što su do tada postigli. Devalvacija jeste bila njihova omiljena reč u poslovnim planovima, ali su tek njenom pojavom shvatili kako na nju reaguje običan, prost svet, zaboravivši da su mu ikad pripadali. Njihov bludni sin odstupio je od porodične ideologije zvane „kako počupati korenje pod izgovorom da sređuješ baštu“, i nešto se hitno moralo preduzeti.

Veće staraca je, kako mu samo ime kaže, većalo. Iako ga nisu činili samo starci. Nego i starice. Što se pokazalo kao dobro. Jer upravo su one – ženski mozak je to – smislile strategiju skidanja s prestola tek ustoličene princeze.

Muški deo veća staraca nije se ni zapitao odakle im takve ideje. Uostalom, o mnogo čemu nisu imali pojma. A o još više toga se nisu pitali. Dinastija je funkcionisala kao svaka prava dinastija: muškarci na frontu, u prvim redovima, žene u senci, zauzete vladavinom.

U međuvremenu, bludni sin i držačica mikrofona živeli su bajku. Svako svoju. On je lebdeo na oblacima ljubavi, ona na krilima kreditnih kartica. On se ponosio svojim buntovništvom, ona svojim bundama. On je tripovao da kreše najbolju ribu na planeti, ona je tripovala da je svetska zvezda. To se zove srećan brak. Kom verovatno ni veće staraca ne bi moglo ništa da oboje nisu imali ozbiljne falinke. Njegova je bila to što ju je iskreno voleo, a njena što je htela preko hleba pogače.

Kršni telohranitelj izašao je iz kabineta nominalnog vladara dinastije raspamećen saznanjem da mu se standardno jutro mrmota upravo pretvorilo u potencijalno najbolji dan u životu. Odmah je počeo da pravi plan kako da izvrši dobijeni zadatak, a deset hiljada motiva uredno mu je grejalo srce iz unutrašnjeg džepa sako. Motivi će, ako ih uredno bude zalivao, porasti dvostruko kad se sve završi. Ubrzo zatim, mobilni telefon u njegovoj ruci je zavibri-
rao. Njen broj. „Dođi po mene za petnaest.“ Počelo je...

Posmatrajući svoj odraz u retrovizoru službenog džipa namestio je kravatu, nabacio kež koji mu je do tada prolazio kod buljuka gradskih šmizli, i pokušao da utvrdi gde su te mikrokamere. Nije uspeo, što je bilo dobro. Savršeno. Da... još nešto. S gnušanjem je ubacio njen novi disk u CD-plejer. *Jao, pa ti slušaš moj novi CD! Je l' ti se sviđa? Je l' da je super... Nisam znala da si i ti moj fan. Jao, superiška...*

Pater familias je navukao teške tamne zavese i soba je ostala u gotovo potpunom mraku. Bludni sin je opušteno čekao početak projekcije. Još jedna poslovna prezentacija, još jedna ideja kako da se zgrne koje milionče. Super. Ionako je dragoj obećao novi hamer. Druga dvojica članova dinastije ćutali su kao zaliveni. Oni su prezentaciju već videli.

Tehnički, snimak je bio skoro savršen. Švedski akcioni u holivudskoj B produkciji, sa srpskim glumcima. Dobitna kombinacija. Telohranitelj je stvarno bio na visini zadatka. Pravi telo-hranitelj. Ali je, naravno, glavna zvezda bila ona. Njegova princeza iz bajke. Jedna od onih o kakvim muškarci maštaju od prve noćne polucije do ozbiljnih problema s prostatom I nikada se njima ne žene. Nije uspevaao da odvoji pogled od ogromnog monitora koji, činilo mu se, svake sekunde postaje sve veći. Ili se on smanjivao, topio se u fotelji, nestajao od bola, stida, besa i poniženja. Najviše je bolelo njeno lice u ekstazi, odlično kadrirano, kakvo nikada nije imao prilike da vidi u njihovoj spavaćoj sobi sa crnom satenskom posteljinom. Konačno je smogao snage da progovori. Tihim glasom umorno je rekao:

– Dosta je. Gasi...

Soba za sastanke je još nekoliko minuta ostala u mraku. *Pater familias* je razgrnuo zavese tek toliko da se široki zrak sunca pruži preko sredine grandioznog radnog stola i tu postavljenog lista papira. Bludni sin je bio sve, samo ne glup. Ustao je, prišao stolu i uvežbanim potezom se potpisao na dnu papira. Jedan od članova dinastije zaustio je da nešto kaže, ali ga je vladar zaustavio prekornim pogledom. Nije bilo vreme ni za kakvu priču, reči utehe

i slične budalaštine. Tiho su izašli, ostavivši ga da bulji u prazno mesto na stolu gde je trenutak ranije stajao zahtev za razvod.

Neki njegovi prijatelji kažu da je nikad nije preboleo. Neki tvrde da je srećan u novom braku. Za agoniju koju je prošao zna mali broj ljudi. U dinastiji je to zabranjena tema. Uostalom, vreme im je donelo nove, ozbiljnije probleme.

Kao da se ništa nije dogodilo

To se ne propušta. Svaka gradska cica koja iole drži do svog imidža u takozvanom visokom društvu reagovala bi na isti način. Pola života provedeš montirajući se da bi te zapazila neka poznata faca, a kad se to konačno desi – onda nema razmišljanja. Ponudu slavnog sportiste, frajera za kojim balavi pola srpskog ženskog sveta a buljuk devojčica pored bazena kvasi čarapice, da je, kao usput, odbaci do kuće svojom zverkom na dva točka prihvatila je sa uvežbanim osmehom „pa, dobro, hajde, kad si već navalio“, dok joj se srce pretvaralo u malo, neposlušno čekićalo koje je pokušavala da smiri dok joj je on ogromnu šaku zaštitnički držao na struku kako bi se lakše probili kroz gužvu do izlaza iz kluba.

Vožnja je stvarno bila nezaboravna. Adrenalinska injekcija. Bilo je jurcanja, opasnih kočenja, proklizavanja, kršenja svih mogućih propisa, svega što devojka koja sedne

na motor s frajerom iz snova može da poželi. A da on, pri tome, ne vozi penzionerskog harlija. Kada su se uz škripu kočnica konačno zaustavili ispred njene zgrade, bila je spremna da mu pruži sve što bude poželeo. Samo ako uspe da odvoji ruke od njegovog čvrstog stomaka, skloni glavu sa širokih pleća, siđe s motora i ostane na nogama.

Vrela beogradska noć je gorela brže od cigarete koju je zapalila uprkos njegovom prekornom, za sportiste tipičnom neporočnom pogledu, i bila je svesna da mora da odreaguje brzo. Veoma brzo. A izbor je bio prilično sužen. Čale i keva u stanu od trideset tri kvadrata, nemoguća misija. Vožnja do njegove gajbe nije dolazila u obzir. Jutro je neumitno jurilo ka njima, novo jurcanje kroz grad bi je potpuno samlelo, a ni njegova supruga verovatno ne bi bila presrećna što ih vidi. Hotel... Jebiga... A bila je previše napaljena da čeka. Prelomila je, ugasila cigaretu i bacila se na njega. Parkić između zgrada, fino zaklonjen sa svih strana, gluvo doba... Uostalom, nije joj prvi put.

Njegove šake šarale su po njenom telu jedva pokrivenom tankom letnjom haljinicom, dok se ona kao mačka istezala i privijala uz njega. Oštra dvodnevna brada žestoko ju je grebala po licu dok su se ljubili, ali nije obraćala pažnju na to. Bože moj, ljubav boli. Adrenalin joj je jurcao kroz vene kao vrela mašina čiju je toplotu osećala i među nogama. Počela je lagano da se spušta, ljubila ga je po vratu, istovremeno mu raskopčavajući tešku crnu kožnu jaknu. Spustila se konačno na kolena; biće izgrebana narednih nekoliko dana, ali to nije nešto što malo pudera neće moći da reši. Počela je da mu otkopčava farmerke širom otvorenih očiju; htela je da dobro zapamti

taj trenutak kako bi ga u slast prepričavala drugaricama na prepodnevnoj kafi. Velika tamna fleka na njegovim farmerkama nije mogla da joj promakne. Neka senka od ovog kilavog kandelabra, garantovano. Za svaki slučaj dodirnula je rukom šlic njegovih farmerki i u sekundi joj je sve postalo jasno. Imala je dovoljno loših iskustava s previše napaljenim zečevima. S izrazom gađenja, koji, srećom, nije mogao da vidi, obrisala je ruku o njegovu majicu i ustala, napravivši instinktivno korak unazad. Ko će ga znati, važi za prekog tipa.

Na njegovom licu nije mogla da pročita apsolutno ništa. Maska je uredno bila na svom mestu. Kao da se ništa nije dogodilo.

– Daj mi broj telefona, nadoknadiću ti ovo – glas mu je zvučao tiho, mirno i pomalo krvoločno.

Nije joj padalo na pamet da razmišlja o tome šta u njegovom rečniku znači „nadoknaditi“.

– Okej, naravno, nemoj da se nerviraš, dešava se... – brzo se ujela za jezik i rafalno izdiktirala prvi broj koji joj je pao na pamet – nadala se da nije tatin – s jakom željom da može, da sme da pukne od smeha i kaže mu u facu sve ono što devojke uvek požele da kažu frajeru koji ih razočara. Ma koliko i sebe lagale da „nije važno“ i da će „biti bolje drugi put“. *This Time Next Year We are Going to Be Great Fuckers. How Yes No.* Kako da ne.

Frajer je uzjahao svog čeličnog konjića i uz prštanje rizle sa stazice u parkiću odjahao u poslednje minute vrele beogradske noći, ostavljajući je da stoji stisnutih nogu i usana, kao dete ispred zauzetog toaleta, zapaljena i rashlađena istovremeno, besna i razveseljena, kidajući se od

smeha i plača, potpuno neodgovorna za trenutak kad se jedno završava a drugo počinje.

Uspravila se, zapalila novu cigaretu – barem neće imati ko da joj drobi zbog toga – i lagano krenula ka ulazu u zgradu. *Shit*, klub u koji zalazi njegova ekipa moraće da izbegava neko vreme. Ali sutrašnja kafa s drugaricama biće fenomenalna. Definitivno.